

HOTĂRÂRE

În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la data de 27 ianuarie 2026;

Hotărârea întocmită integral la data de 29 aprilie 2026.

27 ianuarie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

judecător

Crigan Dragoș

grefier

Bonca Elena

cu participarea reprezentantului reclamantei Guneavaia Maria – avocat - Guțu Zinaida în temeiul MA cu nr. 2223607 din 30 septembrie 2025, în lipsa părâtului Strîmbanu Iurie, care a fost citat public în temeiul art. 108 Cod de procedură civilă al RM și în lipsa reprezentantului Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani, care a solicitat examinarea în lipsă a cauzei.

a judecat în ședință de judecată publică, în sediul instanței, pricina civilă, intentată la acțiunea depusă de Guneavaia Maria către Strîmbanu Iurie, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, acordarea dreptului reclamantei de a perfecta acte de identitate copiilor minori, încuviințarea intrării ieșirii copiilor din țară fără acordul tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 2 octombrie 2025, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor a fost repartizată în mod aleatoriu cererea de chemare în judecată depusă de Guneavaia Maria către Strîmbanu Iurie, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani cu privire la stabilirea

domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, acordarea dreptului reclamantei de a perfecta acte de identitate copiilor minori, încuviințarea intrării ieșirii copiilor din țară fără acordul tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta invocă că, a conviețuit cu Strîmbanu Iurie într-o relație de concubinaj, din relație s-au născut doi copii *****.

3. Notează reclamanta că, de la naștere și până în prezent, copiii locuiesc efectiv cu mama Guneavaia Maria, la adresa *****. Totodată, specifică că pârâtul Strîmbanu Iurie nu contribuie ani la rând la întreținere și educarea copiilor, întreaga sarcină materială și parentală cade pe reclamantă.

4. Aduce la cunoștința instanței că, prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul central din 23.11.2023, Strîmbanu Iurie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal al RM, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. Declară că, Strîmbanu Iurie este anunțat în căutare internațională locul aflării acestuia nu este cunoscut de către reclamantă.

6. Notează că, de creșterea copiilor se ocupă doar mama Guneavaia Maria, pârâtul manifestând atitudine rezervată față de creșterea, educarea și supravegherea copiilor. Ultimul nu manifestă grijă și implicare emoțională necesară dezvoltării armonioase a copiilor.

7. Ținând cont de interesul superior al copiilor, precum și faptul că efectiv au fost crescuți, educați în permanență de mama lor, fiind foarte atașați de reclamantă, consideră că este imperios ca copii ***** în continuarea să locuiască împreună cu mama sa.

8. Referitor la plata pensiei lunare de întreținere a copiilor, comunică că până la adresarea în instanță de judecată, pârâtul nu a contribuit la întreținerea copiilor ***** , nu a acoperit cheltuielile necesare pentru îngrijirea și creșterea acestora, nu manifestă interes, grijă și afecțiune față de copiii săi. Astfel, sarcina asigurării tuturor cheltuielilor cade pe umerii mamei Guneavaia Maria, ce constituie o presiune exagerată pentru reclamantă, fiind nevoită să asigure cu mijloacele financiare proprii, toate condițiilor necesare trai a copilului minor, fiind nevoită să activeze la două locuri de muncă concomitent la ***** și la ***** în calitate de soră medicală, pentru a face față cheltuielilor.

9. Susține că, ținând cont de lipsa aportului financiar al pârâtului la întreținerea copiilor, precum și faptul că nu cunoaște veniturile acestuia, intervine cu solicitarea încasării pensiei lunare de întreținere a copilului până la atingerea majoratului, în mărime fixă de 5000 lei/per copil, sumă care v-a contribui la asigurarea condițiilor de viață necesare dezvoltării armonioase a copiilor.

10. Având în vedere că, la etapa actuală nu cunoaște mărimea veniturile pârâtului, consideră că suma de 5000 lei/per copil, în calitate de pensie lunară pentru îngrijirea copilului minor, ar contribui în egală măsură la asigurarea condițiile de trai necesare și acoperirea cheltuielilor necesare.

11. Mai declară că, în condițiile în care reclamanta Guneavaia Maria nu cunoaște locul aflării pârâtului, care se află în căutare internațională și nu are posibilitatea de a perfecta acte de identitate națională și românești a copiilor minori *****, a intervenit necesitatea stringentă de a se adresa în instanța de judecată pentru a obține permisiunea în vederea perfectării actelor și intrării-ieșirii din țară fără acordul tatălui.

12. Solicită determinarea domiciliului copiilor minori ***** cu mama Guneavaia Maria, până la atingerea vârstei de 18 ani; -încasarea de la pârâtul Strîmbanu Iurie în beneficiul reclamantei Guneavaia Maria, pensia de întreținere pentru copiii minori ***** în mărime fixă de 5000 lei/per copil, până la atingerea vârstei de 18 ani; -acordarea dreptului reclamantei Guneavaia Maria la perfectarea actelor de identitate, inclusiv a pașaportului moldovenesc și român pentru copiii *****, precum și încuviințarea intrării-ieșirii a copiilor minori din țară fără acordul tatălui Strîmbanu Iurie; -încasarea din contul pârâtului Strîmbanu Iurie în beneficiul reclamantei Guneavaia Maria a tuturor cheltuielilor de judecată și anume taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile pentru asistență juridică.

13. În drept, reclamanta face trimitere la prevederile art.5, 39, 166, 167 din Codul de procedură civilă a Republicii Moldova, art. 2, 33, art. art. 38, 58, 60, 61, art. art. 63, 75, 76 din Codul Familiei al Republicii Moldova art. 9, art. 10, art. 11 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului (adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York).

14. Reclamanta Guneavaia Maria în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințată despre data și ora examinării cauzei.

15. Reprezentantul reclamantei Guneavaia Maria – avocat Guțu Zinaida, în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată depusă, solicitând

admiterea integrală a acesteia. Totodată, în ședința de judecată, reprezentantul reclamantei a renunțat la încasarea cheltuielilor de asistență juridică din contul pârâtului.

16. Pârâtul Strâmbanu Iurie în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat public în temeiul art. 108 Cod de procedură civilă al RM.

17. Reprezentantul Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă a solicitat examinarea în lipsă a cauzei.

Aprecierea instanței:

18. Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Guneavaia Maria către Strâmbanu Iurie, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, acordarea dreptului reclamantei de a perfectă acte de identitate copiilor minori, încuviințarea intrării ieșirii copiilor din țară fără acordul tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente:

19. Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim.

20. În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă al RM, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(l) același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.*

21. Potrivit art. 6 Cod de Procedură Civilă al RM, statuează, *că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau*

inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

22. Conform art. 117 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, *probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.*

23. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.*

24. Conform art. 121 Cod de Procedură Civilă al RM, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

25. Instanța judecătorească, conform art. 130 Cod de Procedură Civilă al RM, *apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

26. În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă al RM, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.*

27. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pertinența lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

28. În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă al RM, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.*

29. Potrivit art. 2 alin. (1) și (2) Codul familiei al RM, *familia și relațiile familiale în Republica Moldova sânt ocrotite de stat. Numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă generează drepturile și obligațiile de soți prevăzute de prezentul cod.*

30. Cu privire la pretenția privind stabilirea domiciliului copilului minor, instanța reține următoarele:

31. La materialele cauzei nu a fost prezenta un acord încheiat între Guneavaia Maria și Strîmbanu Iurie cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori *****. Astfel, instanța urmează să se expună în privința acestui aspect.

32. În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, *răspunderea pentru creșterea copilului și pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.*

33. Conform prevederilor art. 62 alin. (1), (3) Codul familiei al RM, *drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.*

34. Prevederile art. 63 alin. (1) - (3) Codul familiei al RM stabilesc, că *în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.)*

35. Articolul 64, alin. (1) Codul familiei al RM prevede, că *părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.*

36. În aceeași ordine de idei, prevederile art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20

noiembrie 1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relațiile personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

37. Totodată, potrivit art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

38. Criteriile stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt: vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și al minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după despărțirea lor în fapt, precum și altele asemenea.

39. Totodată, criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalității, ceea ce înseamnă că nu poate reține caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective.

40. În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că copiii minori ***** în prezent locuiesc cu mama Guneavaia Maria.

41. La fel s-a stabilit că prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul central din 23.11.2023, Strîmbanu Iurie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal al RM, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

42. Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept invocate supra, luând în considerație că până la moment copiii minori sunt la îngrijirea și întreținerea mamei, instanța va admite pretențiile reclamantei cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori ***** cu mama acestora – Guneavaia Maria.

43. Cu privire la cerința reclamantei privind încasarea de la Strîmbanu Iurie în beneficiul reclamantei Guneavaia Maria a pensiei de întreținere pentru copiii minori *****, în mărime de 5000 lei lunar pentru fiecare copil, instanța consideră oportun de a o admite parțial, din următoarele considerente.

44. Conform prevederilor art.74 alin.(1) Codul familiei al RM, *părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.*

45. Prevederile art. 8 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, *răspunderea pentru creșterea copilului și pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.*

46. Conform art. 58 alin.(1) Codul familiei al RM, *părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.*

47. Articolul 5 al Convenției, stipulează că *statele părți vor respecta responsabilitatea, dreptul și obligația pe care le au părinții sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunității, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităților acestuia, orientarea și sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i recunoaște prezenta Convenție.*

48. Prevederile art. 18 alin.(1) al Convenției date stipulează că, *statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului.*

49. De asemenea, art. 27 alin.(2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului stabilește că, *părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.*

50. În conformitate cu art. 5 alin. (1), (5) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, *statul garantează fiecărui copil dreptul la un nivel de viață*

adecvat dezvoltării sale fizice, intelectuale, spirituale și sociale. Statul susține reprezentanții legali/responsabilii legali ai copiilor în vederea asigurării creșterii, educației și dezvoltării armonioase a copiilor.

51. Conform art. art. 97, 98 alin. (2) Codul familiei al RM, *în lipsa unui acord referitor la întreținere, membrii familiei menționați la art. 74-91 pot porni în instanța judecătorească o acțiune privind încasarea pensiei respective, chiar și în cazul când aceasta plătește benevol. Pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească.*

52. Din datele statistice cu privire la mărimea minimului de existență a copilului în vârstă 7-17 ani în orașele mari pentru semestru I, semestrul II al anului 2025, se reține că aceasta constituie suma de 3 638, 5 lei. Respectiv, această sumă nu poate fi apreciată ca o sumă maximă sau suficientă pentru evaluarea necesităților în vederea întreținerii unui copil minor de vârsta de la 7 până 17 ani, având în vedere că acestea reprezintă, conform art. 2 din Legea nr. 15/2012 cu privire la minimul de existență, mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului. Însă aceasta nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod deplin a unui copil minor de vârsta respectivă.

53. Conform art. 76 alin. (1) și (2) din Codul familiei stipulează că, *în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească quantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75.*

54. La caz, din cererea de chemare în judecată și din materialele cauzei, rezultă că pârâțul Strîmbanu Iurie este anunțat în căutare și condamnat prin Sentința Judecătoriei Edineț din 23 noiembrie 2023..

55. Prin urmare, având în vedere că în ședința de judecată s-a stabilit că pârâțul nu activează și nu are un salariu stabil, urmează a fi aplicate prevederile art. 76 alin.

(1) și (2) Codul familiei al RM, care expres prevede că în cazurile când părintele are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, instanța judecătorească poate să stabilească quantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75.

56. Instanța reține că, deși reclamanta a solicitat stabilirea unei pensii de întreținere în sumă fixă de 5000 lei lunar pentru fiecare copil, suma de 3500 lei/lunar reprezintă un quantum echitabil și proporțional atât cu nevoile reale ale copiilor. Or, instanța trebuie să asigure un echilibru între dreptul copiilor la un trai decent și capacitatea reală de plată a părintelui obligat. O pensie stabilită peste posibilitățile financiare ale acestuia ar putea conduce la acumularea de datorii și la nerespectarea obligației, contrar interesului superior al copilului.

57. Reieșind din rigorile instituite de legislator, este incontestabil că atât Strîmbanu Iurie cât și Guneavaia Maria sunt obligați să contribuie în mărime egală la întreținerea copilului.

58. Responsabilitatea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine părinților și aceștia trebuie să se conducă înainte de orice, după interesul superior al copilului, prevedere reglementată în cadrul legal pertinent, care instituie că părinților le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

59. Este important de remarcat că normele de drept național și internațional stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. Deoarece, oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

60. Astfel, instanța conchide că întreținerea oferită de părinte trebuie să corespundă integral necesităților respective și să asigure dezvoltarea fizică,

intelectuală, spirituală și socială a copilului la un nivel corespunzător și suficient pentru a nu leza interesele copilului.

61. Ținând cont de aceste considerente, precum și de nevoile minorilor, instanța va aprecia că cererea de încasarea a pensiei de întreținere este parțial întemeiată, urmând a fi admisă în parte.

62. În consecință, instanța consideră că suma de 3500 lei lunar pentru fiecare copil reflectă o repartizare echitabilă a responsabilității parentale: pârâtul contribuie cu suportul financiar stabilit, iar reclamanta, pe lângă o contribuție financiară indirectă, asigură nemijlocit grija și implicarea zilnică în viața copilului. Această sumă asigură, în mod rezonabil, un echilibru just între obligațiile părinților, ținând cont de principiul interesului superior al copilului și de posibilitățile reale ale ambilor părinți.

63. Referitor la solicitarea reclamantei cu privire la acordarea dreptului reclamantei de a perfecta acte de identitate copiilor minori, încuviințarea intrării ieșirii copiilor din țară fără acordul tatălui, instanța le va respinge ca fiind neîntemeiate din următoarele considerente:

64. Potrivit art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă al RM, prevede că *Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.*

65. În conformitate cu art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă al RM, *La judecarea cauzelor civile, instanța judecătorească aplică legislația unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.*

66. În conformitate cu art. 53 alin. (1) din Codul familie al RM, *„Copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.”*

67. Potrivit art. 61 alin. (1), (2) din Codul familiei al RM, *„Drepturile și interesele legitime ale copiilor sunt apărute de către părinții lor. Părinții sunt reprezentanții*

legali ai copiilor lor și acționează în numele lor în relațiile cu toate persoanele fizice și juridice, inclusiv în autoritățile administrației publice și instanțele judecătorești, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.”

68. Art. 3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, stabilește noțiunea ”interesul superior al copilului” care constituie ”asigurarea unor condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea armonioasă a copilului, ținând cont de particularitățile individuale ale personalității lui și de situația concretă în care acesta se află”.

69. Potrivit art. 1 din Legea privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte nr. 273-XIII din 09.11.1994, ”Actele de identitate din sistemul național de pașapoarte sunt: toate tipurile de pașapoarte, de cărți de identitate, de cărți de rezidență, documentele de călătorie ale apatrizilor (Convenția privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954), ale refugiaților (Convenția cu privire la statutul refugiaților din 28 iulie 1951) și ale beneficiarilor de protecție umanitară.”

70. În conformitate cu pct. 14¹ lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18.02.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, ”Depunerea cererii de către alte persoane se admite în următoarele situații speciale: a) în cazul copilului, inclusiv al celui cu statut de copil rămas fără ocrotire părintească sau cu statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, care este plasat în serviciul de tutelă/curatelă, în calitate de solicitant acționează reprezentantul legal al acestuia (unul dintre părinți, tutorele, curatorul), cu prezența obligatorie a copilului.

71. Articolul 1 din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09 noiembrie 1994: „Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a ieși și intra în Republica Moldova în baza pașaportului, iar apatrizii, refugiații și beneficiarii de protecție umanitară - în baza documentului de călătorie, eliberate de autoritățile competente. Minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație. Minorii (elevii și studenții) care au împlinit vârsta de 14 ani și sunt înmatriculați la studii în instituții de învățământ din alte state, la ieșirea și intrarea în Republica

Moldova, prezintă actul de înmatriculare la instituția de învățământ respectivă și declarația eliberată de unul dintre părinți, autentificată de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, care conține consimțământul acestuia pentru ieșirea și intrarea minorului în Republica Moldova, cu indicarea țării de destinație, scopului călătoriei, perioadei de aflare a minorului în țara de destinație, iar în cazul altor reprezentanți legali - consimțământul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale. Declarația este valabilă pe o perioadă de un an de studii. În cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, iar în cazul altor reprezentanți legali - consimțământul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale.”

72. Potrivit cadrului normativ incident, dreptul minorului la libera circulație, inclusiv la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, este garantat, fiind exercitat, în mod obișnuit, prin intermediul reprezentanților săi legali. În acest sens, legislația națională stabilește că minorul poate călători în afara țării însoțit de unul dintre părinți, fără a fi necesară, ca regulă generală, prezentarea acordului expres al celuilalt părinte.

73. Această soluție legislativă este fundamentată pe principiul egalității în drepturi a părinților și pe prezumția că fiecare dintre aceștia acționează în interesul superior al copilului. Astfel, în lipsa unor restricții legale exprese sau a unor hotărâri judecătorești care să limiteze exercitarea drepturilor părintești, consimțământul unuia dintre părinți este considerat suficient pentru realizarea deplasării minorului peste hotarele țării.

74. În aceste condiții, instanța reține că legea deja conferă părintelui cu care se deplasează copilul posibilitatea de a însoți minorul și traversa frontiera, fără a condiționa exercitarea acestui drept de consimțământul celuilalt părinte.

75. Prin urmare, intervenția instanței de judecată în sensul „autorizării” generale a ieșirii și intrării minorilor din și în țară fără acordul tatălui apare ca fiind lipsită de utilitate juridică, întrucât ar avea ca efect doar reiterarea unei situații deja consacrate de normele legale în vigoare. Or, în condițiile în care legea permite, ca regulă generală, deplasarea minorului peste hotarele țării însoțit de unul dintre părinți, fără a impune consimțământul expres al celuilalt, o asemenea hotărâre nu ar crea drepturi noi și nici nu ar modifica raporturile juridice existente între părti.

76. Mai mult, instanța subliniază că hotărârile judecătorești trebuie să aibă un caracter util și executoriu, fiind destinate să soluționeze un litigiu real și actual. Or, în speță, reclamanta nu a demonstrat existența unui impediment juridic concret în exercitarea dreptului de a călători împreună cu minorii, cum ar fi un refuz al autorităților competente sau instituirea unor restricții legale.

77. Potrivit art. 30 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală din 06 iulie 1996, intrat în vigoare la 22 martie 1998, raporturile juridice dintre părinți și copii sunt guvernate, ca regulă generală, de legea statului al cărui cetățean este copilul. Totodată, tratatul instituie posibilitatea aplicării legii statului pe teritoriul căruia copilul își are domiciliul, în măsura în care aceasta este mai favorabilă interesului superior al copilului, iar în privința dreptului de a decide asupra acestor raporturi juridice sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 29 alin. (2) și (3) din același act internațional.

78. În aplicarea acestor prevederi, instanța constată că acordarea dreptului perfectării actelor de identitate românești pe numele copiilor minori ***** ține exclusiv de cadrul juridic intern al statului român, întrucât actele de identitate și pașapoartele sunt emise de statul a cărui cetățenie este invocată, în baza competențelor sale. Prin urmare, eliberarea documentelor de identitate ale unui alt stat nu poate fi analizată sau dispusă decât prin prisma legislației naționale a aceluși stat.

79. În acest context, instanța subliniază că procedura de eliberare a actelor de identitate ale unui alt stat este guvernată exclusiv de normele juridice interne ale statului respectiv, iar autoritățile aceluși stat nu pot fi obligate de o instanță din Republica Moldova să procedeze la eliberarea unor documente de identitate pe numele minorilor, în lipsa îndeplinirii condițiilor legale prevăzute de legislația proprie, inclusiv, după caz, existența acordului ambilor părinți.

80. În consecință, instanța reține că procedura de eliberare și perfectare a actelor de identitate românești este reglementată de legislația României, iar nu de cea a Republicii Moldova, motiv pentru care instanța națională nu își poate aroga competența de a substitui autoritățile române competente și nici de a le impune acestora obligația de a elibera actele de identitate solicitate, întrucât o asemenea intervenție ar contraveni principiilor suveranității statului și delimitării competențelor jurisdicționale.

81. Prin prisma prevederilor art. 12 alin. (1), art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată notează în cauză nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al României care reglementează procedura de perfectare și eliberare a actelor de identitate românești, distinctă de cea a Republicii Moldova.

82. Deși Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă instituie un cadru de cooperare și recunoaștere reciprocă în domeniul raporturilor juridice civile, dispozițiile acestuia nu pot fi interpretate în sensul obligării unuia dintre statele părți la eliberarea sau perfectarea actelor de identitate. Or, emiterea documentelor de identitate constituie un atribut al suveranității statului, fiind reglementată exclusiv de legislația internă a fiecărei părți contractante și condiționată de îndeplinirea cerințelor legale proprii.

83. Prin urmare, în lipsa unei prevederi exprese care să confere unei instanțe naționale competența de a obliga autorităților unui alt stat de a emite acte de identitate, asemenea solicitări exced cadrul de aplicare al tratatului și nu pot fi admise, întrucât ar presupune ingerința nepermisă în competențele exclusive ale statului respectiv.

84. Într-o altă ordine de idei, instanța reține că admiterea capătului de cerere privind perfectarea actelor de identitate românești fără acordul tatălui, raportat la constatările efectuate supra, ar genera dificultăți serioase și ar putea conduce chiar la imposibilitatea executării unei asemenea hotărâri judecătorești.

85. Totodată nu a fost prezentat niciun înscris care să ateste că la solicitarea reclamantei privind perfectarea actelor de identitate pe numele copiilor minori în lipsa acordului tatălui, i-ar fi fost refuzat. Însă chiar și în condițiile unui astfel de refuz al autorităților române, soluționarea acestui diferend ține de competența statului respectiv, dar nu a autorităților Republicii Moldova.

86. În ceea ce privește solicitarea referitoare la perfectarea tuturor actelor de identitate ale copiilor minori *****, în calitate de cetățean al Republicii Moldova, instanța de judecată reține că procedura de eliberare a documentelor de identitate este reglementată de art. 1 din Legea nr. 273-XIII din 09.11.1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, precum și de pct. 14¹ din Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18.02.2013, pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova.

87. Instanța subliniază că, potrivit cadrului normativ național menționat, pentru perfectarea actelor de identitate ale unui minor cetățean al Republicii Moldova este suficientă depunerea cererii de către unul dintre reprezentanții legali (părinte, tutore sau curator), cu prezența obligatorie a minorului la autoritatea competentă. Legislația în vigoare nu instituie obligația prezentării acordului celuilalt părinte pentru eliberarea sau perfectarea actelor de identitate ale copilului cetățean al Republicii Moldova, în lipsa unor restricții legale expres prevăzute.

88. În aceste condiții, instanța apreciază că pretenția reclamantei de a se dispune perfectarea tuturor actelor de identitate ale copiilor minori *****, până la atingerea vârstei de 18 ani, în lipsa acordului tatălui, este lipsită de temei legal și de utilitate practică, întrucât legislația națională permite deja realizarea acestei proceduri fără consimțământul expres al ambilor părinți.

89. Cu privire la solicitarea reprezentantului reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța reține următoarele:

90. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

91. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă al RM, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile legate de judecarea cauzei.*

92. În conformitate cu art. 83 Cod de procedură civilă al RM, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

93. Instanța constată că reclamanta, a achitat taxa de stat, precum și taxa de timbru fapt probat prin confirmările de plată din 5 noiembrie 2025 (f.d.35-38)

94. Astfel, luând în considerație faptul că cererea de chemare în judecată înaintată de Guneavaia Maria a fost admisă parțial, se dispune încasarea din contul pârâtului Strîmbanu Iurie, în beneficiul reclamantei taxa de stat în mărime de 700 lei și taxei de timbru în mărime de 200 lei.

95. Potrivit art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, *valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an - în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.*

96. Conform art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă al RM, *în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe conform Legii taxei de stat.*

97. De asemenea, conform pct. 1.1.2 din Anexa nr. 1 a Legii taxei de stat, *pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter nepatrimonial, pentru cererile de contestate a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în incontestabil, dacă valoarea acțiunii este de 5001-50000 lei taxa de stat se calculează în felul următor 250 lei+4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.*

98. Astfel, se va dispune încasarea de la Strîmbanu Iurie în beneficiul statului suma de 3069 lei, 97 bani, cu titlu de taxă de stat, determinată din suma totală a obligațiilor de plată a pensiei de întreținere pentru copiii minori pe termen de un an.

99. Instanța de judecată de asemenea reține că în cadrul Hotărârii CtEDO Van de Hurk vs. Țările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat. În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, în care se menționează că, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. Se

atestă că, alte argumente pertinente și importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

100. În conformitate cu prevederile art. 37, 63 Codul Familiei al RM, art. 94, 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial acțiunea depusă de Guneavaia Maria către Strîmbanu Iurie, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, acordarea dreptului reclamantei de a perfectă acte de identitate copiilor minori, încuviințarea intrării ieșirii copiilor din țară fără acordul tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se determină domiciliul copiilor minori ***** la domiciliul mamei acestora Guneavaia Maria.

Se încasează de la Strîmbanu Iurie, a.n. *****, IDNP: ***** în beneficiul lui Guneavaia Maria, a.n. ***** IDNP: ***** pensia de întreținere pentru copiii minori ***** (a.n. *****) și ***** (a.n. *****) în mărime de 3500 lei / lunar, pentru fiecare copil, începînd cu data depunerii cererii de chemare în judecată și anume 2 octombrie 2025 și pînă la atingerea majoratului copiilor minori.

Se încasează de la Strîmbanu Iurie, a.n. *****, IDNP: ***** în beneficiul lui Guneavaia Maria, a.n. ***** IDNP: ***** taxa de stat achitată de reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 700 (șapte sute) lei, 00 bani și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, 00 bani.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată

Se încasează de la Strîmbanu Iurie, a.n. *****, IDNP: ***** în beneficiul statului taxa de stat de care a fost scutit reclamantul prin efectul Legii, în mărime de 3069 (trei mii șazeci și nouă) lei, 97 bani.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul centru).

Președintele ședinței,
judecător

CRIGAN Dragoș